

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cîsnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”

Maghiarizare și remaghiarizare.

Ne-am îngreșat de a mai pronunța aceste vorbe monstruoase. Ni-e scârbă de barbaria, ce se exprimă prin ele. Căci e barbarie scârboasă, și monstruoasă hidoasă a stăruii cu atâtea încăpăținare să smulgi din gura unui popor graiul ce i-l-a dat Dumnezeu și să-l siluești să adopteze limba străină de el și protivnică funcțiunilor lui fiziologice și psihologice.

Și-au dat într-o vreme și Maghiarii seamă de rușinea și barbaria ce constituie în sine opera maghiarizării. De aceea ei se fereau atunci, ca nu cumva lumea din afară să audă de înșușirile lor desnaționalizatoare și tăgăduiau morțiș și protestau de câte-ori nemaghiarii strigau și le dădeau pe față uneltirile maghiarizatoare. Cu cât însă poziția lor politică în stat sub cadrele dualismului și la adăpostul triplei-alianțe s'a înțărît mai mult, cu atât și teama sau rușinea lor de a mărturisii în punctul maghiarizării adevărul i-a părăsit tot mai mult. Și cum și din fire Maghiarul e om sincer, ei deteră cărțile pe față și vestitul Kossuth zice înainte cu vre-o 8-9 ani de zile avu gândul ferocit să spună fără de înecunjur dorința și să formuleze cu precizie problema cea mai mare națională a tuturor guvernelor și a întregii societăți maghiare în vecin neuitate cuvinte: „La o parte cu minciuna convențională, că nu vom să maghiarizăm poporul nemaghiar de față, aceasta este dorința noastră, asta trebuie să fie dorința oricărui guvern maghiar, oricărui suflet maghiar”. Astăzi Maghiarii se simțesc destul de tari, ca să desfășure stindardul luptei de exterminare a limbilor nemaghiare, astăzi fără genă, fără pic de rușine guvernul, parlamentul, funcționarii și în fruntea tuturor presa maghiară declară palam et publice maghiarizarea de o dogmă politică și timbrează de trădători pe acela care dă, crează ar îndrăzni să ceară cîtuși de puțin contra acestei dogme.

La dreptul vorbind, pentru noi Românii și pentru toate popoarele nemaghiare a fost un mare necaz, că Maghiarii i-au mărturisit pe față politica lor de asimilare națională, pentru-că în felul acesta am ajuns să fim pe deplin lămurii asupra situației noastre în stat și mulți dintre noi s'au desmetecit la cap și i-au pierdut ori-ce iluzii față de

o eventuală întoarcere spre bine a politicii maghiare. Un singur Român nu vei mai găsi astăzi, fie chiar și cel mai umilit funcționar al statului, care să mai steie la îndoială asupra întregii adevărate a guvernărilor. Toți sîntem scârbiți și îngroziți de lupta aceea seacă, ce acum decurge la lumina zilei pe toate terețele vieții. Sîntem îngroziți nu doar de pricopselile maghiarizării, ci pentru-că de atâtea vreme lupta de apărare națională ne ține pe loc, ne costă timp și putere, cari le-am pute întrebuința pentru scopurile mărețe, cărora fiecare popor este destinat pe acest pămînt.

Avem convingerea, că mai curînd ori mai tîrziu și Maghiarii se vor scărbi de lupta cea seacă provocată de ei și vor vedea, că din această luptă ei încă au mai multă pierdere de cîtă dobîndă.

Este în genere greu de priceput rostul ori-cărei tendențe de a desnaționaliza și în special tendința aceasta din partea Maghiarilor este o absurditate. Dacă Maghiarii cred într-adevăr, din cauza slăbiciunii lor etnice au lipsă de maghiarizare, e absurd ca ei să creadă și să-și împușcă, că se vor găsi elemente, cari să fie dispuse a căpi de carne, oasele și sângele lor corpul cel slăbănogit și ofițit al națiunii maghiare. Dar ei, pe cît îi cunoaștem, nu pot avea o astfel de credință. Și de fapt acțiunea lor de maghiarizare s'a pornit pe motivul, că trebuie să recucerească părțile rupte din corpul lor național și contopite în trupul celorlalte popoare conlocuitoare.

La început deci Maghiarii au pus chestiunea de remaghiarizare. Ei ziceau anume, că mai ales în părțile Ardealului s'au valahisat în decursul timpului comune întregi ungurești pe cari ei au tot dreptul a le întoarce eară și adevărate lor origine. Nu-și dădeau Maghiarii seamă, că nu e tocmai măgulitor pentru ei a pune în discuție o temă, care numai în defavorul lor se poate încheia.

Căci înainte de toate, cine era nebunul, care să le creadă, că ei, cari au avut totdeauna în mînă cuțitul și pînea în țeară aceasta, să-și îndurau pierderi toamă din partea poporului român, cel peste măsură maltratată de capriciile soții. Apoi, chiar adevărat fiind, că Maghiarii s'au romanizat în masă, faptul acesta vorbește numai în favorul nostru, căci el este o dovadă de superioritatea etnică a poporului român față de cel maghiar.

Dar Maghiarilor le trebuiau preteste în opera lor barbară și a căuta

să-și întorci oile pierdute la grosul turmei este de sigur un lucru nu numai justificat, dar chiar laudabil.

Avem înaintea noastră o scrisoare privată a lui Kossuth Lajos de pe la anii șeptezeci, publicată de ziarul „Pesti Napló”. Marele renegat tractează, în ea, precum zice foarte ungurească, o chestiune mai mare decât maghiarizarea, căci a maghiariza e mai ușor decît a remaghiariza, chestiunea remaghiarizării. Maghiarilor valahisării din Ardeal. E interesant să vedem cum lui Kossuth pentru mijloacele, ce el le propune în planul său de remaghiarizare.

Școala în sine luată el nu o ține de îndestulătoare; de amestecul guvernului nici nu vorbește, ci ca mijloc singur ducător la scop el socotește: înființarea de fabrici ungurești în ținuturile locuite de Români. „In fabrică și în colonia de lucrători Său — scrie Kossuth Lajos — ar fi focalul, din care neconștient s'ar răspîndi asupra Ungurilor valahisării calde raze ale remaghiarizării. Susțin cu tărie, că pîrgăria principală trebuie călătată pe terenul economic, opera de remaghiarizare trebuie adusă în legătură cu interesul material”.

„Pesti Napló” provoacă pe Unguri să se întoarcă la sfaturile lui Kossuth, căci maghiarizarea efectivă a naționalității maghiare pe baza indicată de el, pe basă economică se poate ajunge. Și are toată dreptatea speculantul sfînt dela Turin. Omprind trebuie să fie condus în toate întreprinderile sale de interesul material. Astfel și străinii numai atunci vor simți indemn și atracțiune față de maghiarizare, cînd vor afla că maghiarizându-se, ajung la un trai mai bun, mai tîhnit.

Norocul nostru, că în loc de a o vedea mai scîrpătoasă, pe zi ce merge tot mai mult scîrpătoasă, națiunea ei din sîmînța lui Árpád. Prin urmare nu numai din considerațiuni morale, dar mai ales din punct de vedere material nu putem simți nici un indemn a ne relege de dragul maghiarizării caracterul nostru național.

Datoria noastră supremă să fie și de aci înainte, că mai ales pe teren economic să căutăm a ne susține poziția ce o avem și a o întări. Uniți în punctul acesta nici habar nu vom avea în lupta cu poporul, datat aștepta totul dela guvern și a primi în sînul său toate lăpădăturile altor neamuri.

p.d.

Sibiu, 21 Iunie 1901.

BECK LA SINAIA. Ieri a fost șeful statului-major general, baron Beck la Sinaia, unde însoțit de o mare suită, s'a prezentat Regelui Carol.

Visita aceasta a dat ansă la diferite combinații, dîndu-i-se o mare importanță politică.

Pe cînd o părere este, că baronul Beck a rugat în numele Monarhului nostru pe Regele Carol, să-și trimită reprezentanți la manevrele din Ardeal, „Politische Correspondenz” din Viena îi dă altă însemnătate. Oficialii aia vieneză zice, că în cercurile diplomatice din Viena se comentează viu visita lui Beck la Sinaia și se consideră ca un fel de răspuns la visita ce a făcut o admiralul rus Birilev la Sofia și Belgrad.

Se știe și de aceea, că Austro-Ungaria și România în vederea stărilor neliniștite din Balcani, intenționează a încheia o convenție în legătură cu visita lui Beck și în legătură cu această intenție.

Petițiuni. Comisiunea petiționară a parlamentului maghiar în ședința sa jînită azi, a început desbaterea adreselor trimise dietei în timpul din urmă, între care și faimoasa curendă seculască, care este pîrtinită de nouăsprezece municipii.

Din parlament. Ședința de Mercuri a parlamentului maghiar a decurs foarte sgomotos. La ordinea zilei au fost: suspendarea imunității deputatului báró Fiath, fugit în America, și care e deja curentat, apoi a deputatului Légrady Károly, pentru calumnierea funcționarilor orașului Budapesta. Aici s'a produs o discuție foarte vie. Comisiunea a propus denegarea suspendării imunității lui Légrady, opoziția a susținut propunerea comisiei, până-cînd Gajári Ödön a insistat pe lângă edarea lui Légrady, sperînd, că imunitatea nu trebuie să servească de scut pentru a pute calumnia nepedepsit. Tot în sensul acesta a vorbit și Pulszky. A fost primită însă propunerea comisiei.

După-ce ministrul Lukács a răspuns la două interpelări, a urmat interpelarea deputatului evreu Barta Ödön în chestiunea Egan—Paris, care a devenit obiect de discuție în întreaga presă maghiară.

Ieri, Joi, s'a continuat desbaterea proiectului referitor la simplificarea administrației. Au vorbit deputații Páder Rezso, Kossuth Ferencz, Széll, care a declarat, că intențiunea lui este să iese ori-ce jurisdicțiune din mîna organelor administrative. Proiectul a fost pînă în prezent, urmînd discuția specială.

Sovinismul infuriat. Apariția ziarului din Cubin, „Testvérség” (Frățietate) a produs mare necaz și furie în cetele soviniște. Mai nou se ocupă cu programul ei foaia soviniștilor din Turceanski-Sv. Martin (Turocz Szt-Márton) „Felvidéki Híradó” (nr. 24 dela 16 Iunie n.)

„Felvidéki Híradó” zice, că noua foaie este „lup în piele de oaie”, de oare-ce — cu toate, că recunoaște de limbă oficială limba maghiară — ea atacă trecutul alcătuitor și susținător de stat al maghiarismului. (!), apoi ceva ne mai auzi, că nu recunoaște pe Maghiarii de națiune, ci numai de naționalitate, (cum și este în realitate), că aruncă în fața națiunii maghiare imputarea, că „nu din vina popoarelor nemaghiare, e întru vînată consolidarea statului, ci în urma abuzurilor și încălcărilor de lege ale soviniștilor maghiari” etc.

Se vede, că noua foaie naționalistă lovește soviniștii unde-l doare, făcînd astfel bun serviciu patriei.

Agitațiile din Orient și România. Agitațiile nesfîrșite, cari țin în ferbere Peninsula-Balcenică, mișcarea irredentistă a Bulgarilor pentru cucerirea Macedoniei, chestiunea albaneză, chestiunea crotană și repetițiile invasiunilor ale bandelor de Arnăuți peste frontiera sîrbească, — nu permit a mai rămîne un singur moment la îndoială, că rezolvirea chestiunii orientale este un lucru iminent. România și în genere neamul românesc este poate primul factor interesat în rezolvirea aceasta. Acestui interes îi dă expresiune ziarul independent din București „Cronica” în următoarele cuvinte vrednice de toată atenție:

„Trăim în așa situație, că trebuie să veghem fără încetare și să luăm conștinse măsuri, ca să nu ne poată surprinde evenimentele.

De sigur, că nu ne interesează direct nici manifestațiile din Creta, nici scenele sîngeroase din Serbia-veche, dar ele pot să pue pe tapet întregă chestie a Orientului și aceasta trebuie să ne intereseze.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Sufletul Romei.

— Conferința din profesor Benedetto de Luca. —

Sămbătă, în 15 Iunie c. a avut loc la Ateneul din București o conferință înăuntru de domnul profesor Benedetto de Luca.

Subiectul conferinței a fost „Sufletul Romei printr-o secol”.

Conferențiarul, înainte de a intra în subiect, a exprimat asistenței marea sa bucurie ce o simte, că vorbește în fața unor frați. D-sa spune, că înainte de ce a pus pasul pe pămîntul românesc, zi pe care nu o va uita-o nici odată, a crezut, că la Roma este totul și nicăieri nu este ca la Roma. Acuma însă, de cînd a zărit Carpații, de cînd a văzut frumoasa floare românească care se fălește la razele soarelui, vede că a fost prea egoist și că nu se termină totul la Roma. Că dincolo de țările străine, se mai găsește o țeară care traduce în totul spiritul roman, și că fiii ei, au aceeași vorbă dulce, același caracter blînd.

Oratorul spune, că a cetit și a auzit despus servagiile anterior, de care era apăsător, greutățile prin care a trecut poporul român și că cu drept cuvînt România se bucură azi de mari simpatii.

Emanciparea, unirea principatelor, venirea domnitorului Carol au imortalizat numele, fala și voinicia poporului român, paginile istoriei române, au completat volumele poporului român. Eroi dela Plevna, Grivița, Călugăreni, vor trăi în inimile brăvăgierilor noștri. Conferențiarul istoricește solemnitatea cu care s'a depus coroana de oțel pe columna lui Traian, reminența întipărită în inima oricărui Italian, vîzînd pe frații lor, depunînd obolul la columna celui mai ilustru împărat roman.

D-sa aduce vii elogii dlor V. A. Urechia, Gr. Tocilescu, Sibleanu, Ionescu și doamnei Smara, pentru sublima idee avută, de a visita pe mama Roma, căci această vizită a făcut pe Italia să privească cu mare bucurie existența unui al doilea popor asemănător lui. D-sa continuă, spunînd că este mîndru, că Românul este privit de cîțiva ani în urmă ca cel mai deștept și cu caracter din Balcani. De aceea înainte de a intra în subiectul conferinței, se simte dator a saluta cordial pe frații români și a depune pe altarul frațurătății elogiile sale cele mai călduroase.

Oratorul descrie în urmă Italia și Roma în sine, frumoasele ei monumente, catacombele și bisericile, Vaticanul etc.

D-sa spune că Roma trăiește în sufletul și instituțiunile ei, și deci ori-cine poate spune că fericiit este acela, care desinde dintr-însa.

Nici un oraș nu a fost atât cîntat și celebrat ca Roma. Roma a devenit tronul demnității. Virgiliu, Soliur, Catone au idealizat în ori-ce pagină Roma.

De unde a pornit creștinismul? Nu din Roma? Roma a avisat sosirea mîntuitorului nostru, dinșă a deschis porțile lumii moderne. Diplomația s'a născut tot în Roma, prin urmare cu drept cuvînt este numită „Civitas Dei”, și „Sancta Ierusalem”. Dante singur a spus că Roma a fost care a transformat totul ce se bucură în Ierusalim și Atena. „Corpus juris” nu a pornit tot din Roma? Da! Căci dreptul roman, a fost și este baza justiției de azi.

Unde s'au luminat tinerii celor 35 de națiuni? Nu la Roma, Bologna, Florența? De unde au primit artele frumoase? Nu din Roma? Prin urmare, Roma a fost baza, a fost pămîntul civilizațiunii. Trăească deci Italia. Trăească Roma și România, care ne este soră.

Vouă Românilor să vă palpite inimile pentru mama voastră Roma, căuți de veniți și o vizitați, să vedeți cît este de frumoasă, să vedeți cu cîtă bucurie vă va îmbrățișa.

Să știți dela mine, că cine nu va visita Roma, nu a simțit cădere! Bine a spus Giordano Bruno, cînd s'a exprimat: O! Roma. O! moarte, adevărată să vadă Roma și apoi să moară.

Conferențiarul deși a vorbit în limba italiană, totuși a fost ascultat cu mare atențiune.

D-sa posedă o elocință foarte bună. După-ce a mai adus încă odată elogiul valorosului profesor V. A. Urechia, a vorbit urînd sosirea marelui eveniment de contopire.

D-sa a fost viu aplaudat.

MIRIAM. 24

Roman
de
Jacques Vincent.

(Urmare).

XIV.

Cerul bucuriei mele e acoperit de nori: Hassan, nenorocitul exilat, pe care voiesm să-l scap de primejdie, nu a părăsit Cairul! Ușuraticul de el a bună-seamnă nu a dat crezîmînt epistolei mele și acum mă torturează de nou amintirea faptei mele nesocotite. Am trăit însă un întreg roman, pe care trebuie să i-l enarez.

Trecuse mai mult de o săptămînă fără să fi putut scăpa de afabilitățile Hosnei; ieri însă, sub un pretest oarecare mi-a succed. Adilah toamă se pregătea să plece la plimbare pe malul Nilului.

Doresc și eu puțină plimbare, te însoțesc deci, — îi zic eu, și mă urăsc, așa înăuntru. Amcursiunea noastră, ea nu mai noi emendouă ne făcea mare bucurie; căte de toate aveam să ne spunem, căte de toate avea să întreb Adilah cu privire la fidanțarea mea! În scurt timp ajunserăm afară la câmpul deschiș; neconștient conversînd minam înainte pe marginea Nilului,

În jurul nostru liniște și pustietate: nici un trecător n'am întîlnit; numai în depărtări se zărește une-ori câte un fellah ori femeie fellahă, pe cap cu câte un urciur. Iei-colo se întindea frontul câte unui palat în apropierea cutărui sat, ale cărui căscioare de pămînt seamănă mai mult a nămeți de ruine, decît a locuințe omenești.

Soarele acoperea încoștor cu roșu purpuru întreg orizontul și frunzișul palmierilor. În societatea intimă a jurului nostru îi vorbim din adăncul inimii, ca și-cum am voi să suplinim totul ce am neglijat de cînd nu ne-am mai întîlnit. Fîind asigurate contra ori-cărei întîlniri pe drumul acesta părăsit, ni-am ridicat vîlul de un golf mititel, care formează aici un fel de debarcader; căteva luntre sînt legate la mal, pe cari se joacă vr'o cîțiva copilași aproape golași de tot.

— Ce ai? — întreb pe Adilah.

— Colo în apă... dintr-o luntriță a căzut în apă un copil, — strigă Adilah.

Ceata de mititei cuprinsă de groază aleargă sus pe tîrmur. Noi oare trăsură și ne dăm jos; Adilah e ca soasă din fire, se roagă de oamenii ei să ajute nenorocitului băiat, eu le repet rugarea în limba arabă, că un băiat să înecoă în apă, să meargă să-l ajute, — surprinși se înhoală la mine, dar' nici eunucii, nici postilonii nu se mișcă dela locurile lor.

Noi nu putem să privim cu indiferență la soarta Macedoniei din două puncte de vedere: *Întâiu, pentru că acolo sunt peste un milion de Români, cari a doua zi după ce s'ar proclama acolo egemonia Bulgarilor, ar fi reduși la cea mai tristă stare, și al doilea, pentru că Bulgarii stăpân pe Macedonia, ar căpăta un rol prea mare în politica Peninsulei-Balcenice.*

Să nu uităm nici-o dată, că dorința de expansiune și de cucerire a Bulgarilor, nu se mărginește numai la Macedonia, dar' că ea cuprinde și Dobrogea. *Bulgaria stăpân pe Macedonia, ar deveni o primejdie, mai ales că atunci spriginul Rusiei îi va fi în mai mult asigurată, pentru că mai mare ar fi și importanța Bulgariei în politica Orientului.*

Incassările și plățile statului român. »V. N. serie: După situația provizorie a tesaurului, încheiată la 31 Martie curent, încassările pe exercițiul 1900—1901, se urcă la 191,449.576 l., iar plățile la 214,710.145 lei, lăsând astfel, la aceea dată, un deficit de 23,260.569 lei.

La aceeași epocă, în exercițiul precedent, încassările de abia atinseseră cifra de 170 milioane, plățile treceau peste 203 milioane, iar deficitul era de peste 33 milioane.

Față dar' cu rezultatele constatate la 31 Martie anul curent, avem la încassări un plus de peste 21 milioane.

Guvernul va face toate eforturile pentru a reduce pe cât posibil deficitul exercițiului ce se încheie la 30 Septembrie viitor.

Deficitul, care amenință să fie mai mare decât ne așteptam chiar noi, provine mai ales de la vămi, unde s'a încasat cu 9 milioane mai puțin față de evaluări; de la înregistrare 1 milion; de la spirit 10 $\frac{1}{2}$ milioane; de la tutunuri 3 milioane; 1 milion de la transporturi pe apă și șantier; 1 milion din vânzarea loturilor; 7 milioane de la căile ferate etc.

Sovinism în justiție. Președintele tribunalului din Bistrița a adresat camerii advocaționale din Mureș-Ogorhelu o recerare, ca aceasta să îndrumeze pe dl avocat Dr. Carol Lang, care în actele înaintate tribunalului folosește inscripția: »Dr. Carl Lang, avocat în Bistritz, Siebenbürgen«, ca în viitor să se folosească de inscripția maghiară, altfel va fi silit să-și reînapoieze actele. Dl avocat Dr. Lang a înaintat recurs contra acestei volnice dispozițiuni la ministrul de justiție și de interne. Eată cum respectează până și forurile judecătorești legea de naționalitate. Unde trebuie mai grosolan sovinișm, când nici advocaților nu le este permis să folosească inscripție în limba lor maternă?

Dacă și justiția se lasă înfiată de boala sovinișmului, atunci ce mai rămâne sănătos în Ungaria?

Strigătele de ajutor se potențează, s'eramanul mititel instinctiv mai dă încă din mâni și din picioare, dar' s'îrșitului îngrozitor e de prevăzut deja, și ajutor nu vine de nicăieri! Deodată la o cotitură a drumului se zărește un călăreț, care la vaielele și gesticulațiunile noastre desparate dă pînteni și aleargă la noi.

— Un copil se înecă, — strigă Adilah, în timp ce cu mâna arată spre micul fellah; abia mai poate mititelul să se țină la suprafață.

Fără nici un răspuns călărețul cu un avânt puternic sare în riu; îl vedem cum apucă băiatul, care cu o sforțare ultimă, convulsivă, se acapă de brațul salvatorului său. Cursul apei însă e așa de repede la locul acela, încât răpește cu sine cal și călăreț, și se pare foarte dubios, ori de vor mai ajunge oare la mal? Câteva minute stăm înmărmurite de spaimă; în fine învinge neînfricatul străin și pune băiatul la picioarele noastre.

Călărețul acesta era — Hassan!

La vederea lui eu rămân înmărmurit și las în grija cumnatei mele să-și mulțumească. Cu voce tremurătoare de agitație, motivată de primejdia din care toamă eșise, dar' cu priviri fixate țintă spre noi, el răspunde în limba franceză, făcându-ne o profundă închinăciune. Confusia mea, sub influența acestor ochi negri, vorbitori, mi-se mărește tot mai mult.

(Va urma).

Chestiunea ruteană.

Deja a doua-oară această chestiune a produs agitațiune în parlamentul și presa maghiară. Anul trecut deputatul Rosenberg Gyula s'a ridicat contra comisariatului Egan Ede, pentru că acesta a avut »cutezanță« să spună într'un discurs rostit în *Munkács*, că toată cauza mizeriei ce bântuie ținutul nord-estic al Ungariei este *invazia Evreilor galicieni*. Era cât p'aci să fie rechemat Egan pentru rostirea acestui adevăr.

Acum din nou, un alt deputat jidan, Barta Ödön a interpellat pe ministrul Darányi în afacerea Egan—Páris, fiind des și vehement întrerupt indeosebi din partea deputaților opoziționali, și anume aparținători partidului popular.

Chestiunea a devenit acută în urma demisiunii subcomisarului Páris Frigyes, motivată prin neînțelegerea iscată între acesta și Egan Ede, care nu se lasă influențat de Jidani. Páris adevărat în conștientă cu conducătorii jidani a vrut să dea o nouă direcțiune întregii acțiuni, exploatându-o chiar în favorul Jidanilor contra a căror abuzuri și migeli este îndreptată. Nu i-a succedat Páris această încercare nici în urma *calumniilor* inventate contra lui Egan, nici prin concursul presei evreiești, care a scris serii de articoli, lăudând pe Páris, și învinuind pe Egan cu tot felul de iregularități.

Ancheta pornită în această privință de ministrul Darányi a dovedit pe deplin corectitatea lui Egan și presa jidană a rămas opărită.

Ar fi un mic succes acesta într'o privință. Anume Jidani așa de mare influență au exercitat asupra cercurilor conducătoare în trecut, încât deveniseră »nolli me tangere«, iar astăzi îndrăznesc întru cârta Ungurii să porcească și contra voinței Evreilor.

Din discursul deputatului Barta Ödön, care cu orice preț vrea să se prezente pe Páris Frigyes, care e francmazon, ca jertfă a ultramontanismului, o frasă e mai curioasă. El spune, că prin *Bereg și Ung* și Jidani umblă la sapă și la coasă, întocmai ca Rutenii, deși, după părerea lui, Jidanul n'ar trebui să se ocupe cu astfel de lucruri.

Adevărat vine un deputat în parlamentul Ungariei și spune, că *menirea* Jidanului nu e *munca cu brațele*, ci *geștul, înșelătoria, exploatarea altora*. Eată cum înțeleg Evreii misiunea lor în Ungaria!

Pe cât de curioasă a fost interpellarea lui Barta, pe atât de curios a fost și răspunsul ministrului Darányi.

Dacă guvernul maghiar ar avea intențiune sinceră să scape din mizerie și pierire pe locuitorii ținuturilor nord-estice, în primul loc ar trebui să pună *stăvilă invasiunii Evreilor galicieni și să dea peste graniță pe cei invadati deja*. Ca o ploaie de lăcuste s'au năpustit pericunajii din Galiciă asupra Marmatiiei, comitatului Bereg, Ung etc., pustiind totul în urma lor.

Guvernul maghiar însă nu are intențiunea de a scăpa poporul de mizerie, ci de a-l *maghiariza*. Nu interesul poporului exploatat și amenințat cu ruină totală din partea haitei evreiești, ci *sovinismul* este motorul de căpetenie al întregii acțiuni. A spus-o această fără înconjur ministrul Darányi în răspunsul său cu următoarele cuvinte: »O mai bună soluție a chestiunii naționale nu ved, decât ca pe aceia, cari se alipește la ideea de stat maghiar, să-și legăm de noi și să dovedim prin faptele noastre, că rasei maghiare îi compete conducerea nu numai în urma averii și preponderanței numerice (?), ci și în urma pondului moral și intelectual și a caracterului său nobil«.

Nu există deci nici o activitate pusă la cale de guvernul maghiar din care să nu se observe tendința de maghiarizare. Numai cât cu liftele galiciene și cu bieții Ruteni ajunși la sapă de lemn foarte puțin va fi întărită »nobila rasă maghiară«.

La

Abonament lunar

pentru

Iunie st. vechiu

Invită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

Discursul dlui V. A. Urechia

rostit la deschiderea congresului Ligei pentru unitatea culturală a națiunii române, din 20 Maiu (2 Iunie) 1901.

(Urmare și fine).

Dl Urechia accentuând, că toți Românii, dar' cu deosebire Românii originari din alte țări, stabiliți în România, au datorința a spriginii Liga, continuă astfel:

Afară de Ardeal mai sînt Români și pe aiurea, nu trebuie să uităm aceasta. Este locul să vă aduc o bucurie: M. Sa împăratul Rușilor a aprobat tipărirea de cărți bisericești și morale pentru frații noștri din *Basarabia*. Toată națiunea română trebuie să manifeste recunoștința sa marelui suveran, care se pare convins, că Rusia nimic nu pierde mai cercând a desnaționaliza pe Românii din *Basarabia*.

Din *Bucovina*, care trece prin grele zile, ne-au venit unele știri mai bune din ordinea culturală a națiunii române de acolo. Onoare acelor conducători ai *Bucovinei*, cari supuși credințioși ai marelui lor Duce și Împărat — amicul bun al Regelui nostru, — știu să asigure națiunii române din acea provincie, individualitatea ei seculară română.

O altă bună veste ne veni din *Istria*. Acolo, grație deputaților italieni din dieta triestină și grație stăruințelor dlui Dr. în filologie Iosif Popovici din Bănat, chiar în toamna aceasta se va deschide o *primă școală românească*. Eu am isbuit, ca Academia noastră să trimită cărți pentru acea școală, din cele ce se tipăresc în Ardeal și *Bucovina*, adevărat din cele ce pot fi admise de guvernul Austriei pentru școlile istriene.

În *Macedonia* sînt școli care se recomandă atențiunii națiunii, prin propășirea lor frumoasă.

E de dorit, ca să nu se amestece politica de partid în limpezirea chestiunii: oare bine ori greșită a fost noua organizare dată școlilor din acea provincie, de către actualul guvern? Societatea specială de cultură macedo-română va elucida această afacere, dacă va iubi să înlăture din calea anchetei sale pornirile greșite de luptă de partide.

Numai de la Românii din *Bulgaria* și din *Serbia* nu ne vine nici o știre bună!

Bine este oare ca nici guvernul nostru, nici societățile particulare să nu se gândească la sutele de mii de frați stabiliți în aceste țări? Noi dăm pe toată ziua Bulgarilor și Sârbilor dreptul de școli și biserici în România. De ce nu cerem reciprocitatea?

Dar' încă o întrebare.

Bine este să mărginească Liga activitatea sa numai la urmărirea propășirii culturale naționale a Românilor de sub sceptru străin?

Au *țeranul din România* are el deșteptată conștiința națională, așa ca să fie devenit factor principal în lupta pentru existență a națiunii române?

Ceva este de făcut și pentru țeranul român, până să-l facem a înțelege că și el trebuie să ocupe loc în Ligă.

De sigur că de cultura țeranului român pe cale națională se îngrijeste guvernul țării. Aceasta nu ne dispensează de a lucra și noi alături cu guvernul, ba, la tristă nevoie, chiar în opozițiune cu guvernele. Sînt societăți cu tendința fatală a *cosmopolitismului*, care-și furizează acțiunea lor prin satele noastre. Să veghem, ba să lucrăm ca antidot... chiar în opozițiune cu guvernele, care adesea mioape nu ved la distanță răul ce naște și sporește. Când sînt guverne care în loc de a combate *cosmopolitismul*, adresează circulații secrete la școlile publice să nu mai cante școlarii »Deșteaptă-te Române«; când sînt ministri de instrucțiune publică, cari spre a plăce statelor vecine, suprimă din cărțile didactice primare indicațiunile etnice despre frații noștri din acele state, Liga are datorită a urmări idealul său »etiam contra omnes«.

Încețeze timpul acela în care lighiștii au tăcut, au închis ochii asupra faptelor guvernelor, din moment ce acele fapte erau ale partizanilor noștri politici!

Sîntem în preziua a mari evenimente politice, dela desfășurarea cărora va depinde nu numai soarta României, dar' și a tuturor populațiunilor din Peninsula-Balcenică.

Să veghem, căci ora va suna curînd, mai curînd poate decât credem.

A! dacă la *Budapesta* n'ar mai dicta Jidani! Dacă guvernul maghiar ar înțelege, că soarta Ungariei este tot atât de amenințată oare ca și a României, atunci el s'ar grăbi a face dreptate cererilor legitime ale Românilor din regatul Sf. Stefan și așa am vedea sosita ziua doritei *alianțe româno-maghiare*...

Să nu ne descurajăm de a lucra în acest sens și să sperăm că din alianța austro-maghiară și română va reăsa adevărata pace în Orientul Europei.

Această pace a căpătat sorți nouă de realizare prin înălbirea M. S. Regele Românilor și al Elinelor. Carol I. a probat odată mai mult, cu câtă înțelepciune, prudență și prevedere conduce

El vasul națiunii române. Lui dar' prima noastră aclamațiune:

Vivat Carol I.!

Situațiunea Ligei față cu lumea europeană nu este mai puțin favorabilă decât altă dată, cu toată aparenta ei anemie din țeară. Până-când în vatră mijeste o schinte, foc se poate aprinde. Focul patriotismului se va reaprinde din schinte ce mijeste în vatra Ligei, la prima adiere de vînt...

Așa s'a aprins cu calde flăcări în 1899, Octomvrie, la *Roma*, când, la forul lui Traian, avui fericirea să provoc constatarea latinității noastre de către însuși guvernul primei țări latine.

Așa s'a aprins în anul trecut la *Paris*, unde junimea din toate țările latine au ținut, sub patronagiul nostru un admirabil congres de înfrățire...

Pecat că lipsa de mijloace a împedecat o nouă reunire a aceluia congres în anul acesta la *Roma*!

În *Madrid* s'a ținut o reunire de delegați din toate statele latine europene și americane. Am salutat, în numele Ligei, acea reunire și telegrama mea a fost primită cu prelungite urări de »brăzescă națiunea română«!

În interesul înodării de relațiuni cu lumea latină din America, am primit să represent în patria mea frumoasa republică a *Equatorului*. Dl Peralta, ministrul de externe al acestui stat, în corespondența sa cu mine și cu guvernul României, exprimă bucuria sa pentru stabilirea de amicale legături cu latinul stat dunărean. Din întreaga *America-de-sud* primesc urări pentru izbânda Ligei noastre culturale și de aceea vă propun, ca a doua aclamație a noastră să fie:

Vivat lumea latină!

A treia și ultima va fi a mea:

Trăiască și prospere Liga culturală a Românilor!

Incompatibilitatea și programele de naționalitate.

Faimoasa broșură a contelui *Eszterházy János*, prin care cere ca legea de incompatibilitate să se estindă și asupra naționalităților, cari au »programe trădătoare de patrie«, are 29 pag. 8-av mare și e împărțită în 7 capitole.

Vom da în schițare cuprinsul broșurii:

Capitolul I. e un fel de introducere, în care contele *Eszterházy* zice, că după părerea lui »proiectul de incompatibilitate nu e complet, de oare ce nu ia în considerare momentul etic cel mai ponderos«.

Acest »moment etic« împedecă de a fi membru al legislațiunii pe aceia, cari neagă suveranitatea, constituția, caracterul național etc. al unui stat. De aci contele conchide, că:

»Pentru legislațiune sînt incompatibili aceia, cari neagă caracterul național, unitatea și constituția statului și nu pot pretinde a fi admisi la exercitarea acelor drepturi constituționale, pe cari voiesc a le folosi a priori și după program pentru nimicirea constituției și desintegrarea statului«.

Ca să arete, că sînt în Ungaria astfel de »trădători«, analizează mai întâi (în cap. II.) programul politic al *Slovacilor*.

Acest program — zice contele — s'a stabilit în 10 Maiu 1848 în Liptó-Szt.-Miklós și se reduce la următoarele:

1. Să fie în Ungaria o dietă comună, în care să fie reprezentată fiecare naționalitate în proporție cu numărul sufletelor.

2. Afară de aceasta fiecare naționalitate — astfel și *Slovacii* — în cadrele teritorialei sau să aibă o *adunare națională proprie*, cu cerc de activitate autonom.

3. Pe teritoriul slovac toate agendele administrației și justiției să se facă în limba slovacă și aceasta să fie și limba de propunere în școală.

Acest program nu e antipatriotic, ci cu tendințe *federaliste*. O vede aceasta și contele *Eszterházy*, dar' zice, că tot aceia, cari au compus acest program, au dat, după publicarea constituției dela 4 Martie 1849, o petiție la ministerul imperial, în care cer ca:

»Ținutul slovac, ca o provincie de coroană de sine stătătoare și independentă de Ungaria, să se delimiteze cât mai curînd și în privința teritorială«.

Eată tendințele *contra înregității statului*, — zice *Eszterházy*.

Delimitarea cerută sub absolutism nu s'a făcut și de aceea fruntașii *Slovacilor*, adunați în *Turcaansky-Sv.-Martin*, în 6 Iunie 1861 au decretat, că:

»Comitatele din Ungaria nordică, locuite în majoritate covârșitoare de *Slovaci* să se formeze în o provincie slovacă autonomă, »*Slovenske Okolie*«, cu limba oficială slovacă, cu oficiali și școli slovace«.

Această »*Slovenske Okolie*« formează de atunci baza tuturor năzuințelor slovace, — zice *Eszterházy*.

Cu ea însă de earăși de necaz, de oare-ce nici conculul din 1861 nu e antipatriotic. Autorul însă se ajută ușor.

»Slov. Okolie« — zice el — ce e drept ar aparține Ungariei, dar' numai provisor, de azi pe mâine. Ea și acum figurează în program ca provincie aparținătoare Ungariei, dar' în adănul inimilor și în coloanele unor foi slovace și boeme figurează ca parte integrantă a regatului boem.

Adevărat program trădător de patrie cu ori-ce preț! Autorul, ca toți șovinii, e atât de iscusit, încât descopere în »adănul inimilor« năzuințele *contra înregității statului*.

Da, pentru-că li trebuie cu ori-ce preț o basă pentru incompatibilitatea *Slovacilor*. Cât de subredă e această basă, e de prisos a o arăta după cele schițate până aci. E subredă și ridicolă, întocmai ca basa ce vrea să o afle în programele noastre, cu care se ocupă în capitolele următoare.

(Va urma).

Revistă esternă.

Căderea liberalilor în Olanda.

Precum am amintit, la alegerile pentru cameră ținute zilele trecute în Olanda au eșit biruitori clericali față de guvernul liberal *Pierson*. Căderea partidului liberal se atribuie în prima linie ținutei guvernului *Pierson* în răboiul buro-englez. Guvernul »și-a perdut popularitatea din cauză, că n'a intervenit în favorul fraților de sînge din Africa-sudică«.

Înfrîngerile Englezilor. Declarațiile doamnei Botha.

În vreme-ce doamna *Botha* umblă prin Europa, ca să dea tuturor, pe cari li privește un tablou fidel despre situația din Africa-sudică, în același timp pe câmpul de luptă situația s'a schimbat radical în defavorul și spre marea îngrijorare a Englezilor. Învingerile Burilor sînt tot mai dese și zierele engleze trebuie să recunoască în sfîrșit, că știrile favorabile, ce le-au publicat despre mersul răboiului, au fost numai niște amăgiri. Acum e sigur, că Burii au surprins spre sud dela *Middelburg* coloana generalului englez *Beaton* și au bătut-o așa de tare, încât Englezii au luat-o la fugă în rușul capului. Dintre Englezi au căzut 3 ofițeri și 20 soldați, 6 ofițeri și 45 soldați au fost răniți; 5 ofițeri și cam 200 soldați au căzut captivi. Întreaga tabără engleză, trei tunuri, toate proviziunile, toate vittele de tras și foarte mulți cai au căzut în mâinile Burilor.

Deasemenea s'a adevărit, că generalul bur *De Wet* a bătut la 6 Iunie n., între *Lindley* și *Reitz*, brigada generalului englez *Elliot*. Perderile Englezilor au fost: 4 ofițeri și 26 soldați căzuți, 5 ofițeri și 54 soldați răniți, 58 soldați au căzut captivi. Burii au luat dela Englezi foarte multe car de transport.

Pe când astfel stau lucrurile în Africa-sudică, pe atunci în Europa publicul a ajuns să cunoască în fine adevărata misiune a doamnei *Botha*. Ea declară, că *bărbatul ei și ceilalți Buri se vor lupta până la ultimul om*. La oas de lipsă, *Burii* sub arme pot să continue lupta ani de zile. Anglia — zice d-na *Botha* — dorește pacea, fiindcă de mult situația pentru ea este insuportabilă.

Correspondentului ziarului »*Rhein. West. Zeitung*«, i-a istorisit d-na *Botha*, că generalul englez *French* a fost prins de două ori de *Buri*. Prima dată l-au eliberat după-ce »i-a dat cuvîntul de onoare«; a doua-oară erau să-l împuște. A intervenit însă *Kitchener*, și *French* a fost pus în libertate după-ce *Kitchener* a eliberat 1000 de prizonieri *buri*.

Același ziar publică o declarație a lui *Dr. Leyds*, prin care acesta respinge fama, că *Burii* n'au în vedere decât libertatea lor personală, iar' nu libertatea statului lor. *Leyds* zice, că situația Burilor pe câmpul de luptă e escelentă și că în toate luptele săptămînilor din urmă, ei au eșit biruitori.

Kruger a publicat un comunicat, prin care desminte în modul cel mai categoric știrile, că s'ar urma *pertractări de pace*.

Apucături chinexești.

Din *Shanghai* se comunică știrile sensaționale: Prințul *Tuan* joacă încă rol conducător la curtea chineză. Planul lui este, ca în decursul călătoriei sale curtea ajungînd în provincia *Hoang* să publice, că pe împărat l-au uois tîlharii și că fiul prințului *Tuan* a deve-

nit împărat. Văduva împărăteasă se meargă și se stabilește în Kai-fong-fu ca regentă.

Impăratul Wilhelm despre viitorul Germaniei.

La prânzul dat în portul Cuxhafen dela gura râului Elba, împăratul german răspunzând la un toast al primarului, a ținut o vorbire interesantă pentru dezvoltarea în viitor a Germaniei. *Viitorul nostru* — zise împăratul — este pe apă... Trebuie să începem de acolo, unde și-a întrerupt Hanza activitatea, lipsindu-i scrutul împăratului. Spiritul de întreprindere comercial al Hanzei se ne conducă spre cuceriri pacifice!

Flotă rusească în porturile bulgare.

„Voss. Ztg.“ din Berlin scrie, că marele duce rusesc Alexandru, cumnatul țarului va sosi pe la finea lui Iulie în portul Burgas. Pe la mijlocul lui August flota rusească de pe Marea Neagră va vizita porturile Varna și Burgas.

Chestia cretană.

Consulii celor patru puteri garante au comunicat principelui George, că despre unirea Cretei cu Grecia nu poate fi vorba.

Cronica zilei.

Sibiu, 21 Iunie n. 1901.

Un autograf împărătesc. Maiestatea Sa Monarhul înainte de a se întoarce din Boemia la Viena a adresat locuitorului Boemiei, contelei Coudenhove, următoarea scrisoare pe care o publică „Prager Zeitung“ în ediție separată:

„Iubite conte Coudenhove! Cu satisfacție extrordinară am văzut cordialele și intimele manifestațiuni de alipire față de mine și de casa mea, ce mi-le-am arătat, atât de frumos și armonice, cele două popoare ale acestor țări totdeauna când am petrecut în fidelul meu regat boem. Progresul, ce se poate vedea prețutindenea și pe care am avut ocaziune de a-l experia din nou pe toate terenele vieții spirituale și economice; dezvoltarea surprinzătoare, ce a arătat-o capitala mea regească Praga, precum și celelalte orașe vizitate de mine: mi-au cauzat mare bucurie și mă întăresc în speranța, că *subitul meu regat al Boemiei* i-se va da chează cea mai sigură a unei durabile înfloriri, pacea între naționalități atât de ferbinte dorită, a cărei cale a obținut-o apropierea fructuoasă a celor două naționalități pe teren economic. De Dumnezeu, ca așa să fie! Te rog să aduci la cunoștința publică aceste sentimente, precum și mulțumita și recunoștința mea cea mai deplină pentru atitudinea exemplară a populațiunii. Auzis, 17 Iunie 1901. Francisc Iosif m. p.“

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu“, precum aflăm, va aranja *Duminecă, la 30 Iunie st. n. c.*, în pavilionul de sticlă din „Hermannsgarten“ o *convenire socială* (în loc de mai) împreună cu cântări, declamațiuni și joacă. Venitul curat e destinat fondului de 20 bani. Programul îl dăm în nrul de mâine.

Esamenul de maturitate la gimnaziul român gr.-cat. din Beius s'a ținut în 7, 8, 9, 10 și 11 Iunie st. n. sub prezidiul prorectorului Corneliu Nătafalussy. S'au prezentat la esamen 37 de inși, dintre cari au fost respinși pe un an 3, pe două luni 4; *maturi* au fost declarati 21, și anume: Augustin Caba, Augustin Ciaviciu, Victor Deciu, Alexandru Drăgan, Desideriu Filipe, Traian Gerguța, Victor Hodor, Iosif Klitus, Vasile Mercuș, Vasile Moldovan, Aurel Papp, Corneliu Papp, Mihail Papp, Aloisiu Politzer, Ioan Pop, Petru Popoviciu jun., Timoteu Radi, Carol Șolovan, George Târția, Ioan Turdean; 7 *bene maturi*: Sabin Marta, Andrei Nicola, Ioan N. Nușin, Ioan Papp, Victor Pop, Petru N. Popoviciu sen., Desideriu Szvalyavosik; *eximio modo* 2: Paul Herozegh, Martin Mayer.

La 15 Iunie st. n. abiturienții au aranjat un bal, care a fost cât se poate de splendid. „Romana“ și „Quadrilul“ l-au jucat 45 perechi și oaspeții nu s'au depărtat până în zorii, când balul s'a finit cu o „Ardeleană“ înfocată. Oaspeții s'au depărtat voioși, ducând în inimile lor dulcele simțăminte de bucurie, că națiunea noastră o se capete în tinerii abiturienți tot atât de oameni bravi, cari și la aranjarea acestei conveniri sociale și-au arătat maturitatea și seriozitatea, pentru ceea ce din toate părțile li-s'a exprimat sinceră recunoștință.

Correspondentul.

Poporația Franciei. După „Le Temps“, recensământul poporației pe 1901 dă 38,600,000 locuitori, adică cu 38,000 mai mult decât în 1896.

Greviștii din Reșița au reluat ieri dimineață toți lucrul.

Prințul George al Greciei va primi încă pe trei ani mandatul de comisar-suprem al insulei Creta.

Tevfik-pașa, unul din cei mai distinși bărbați de stat turci, a murit în 18 Iunie la Constantinopol.

Ziaristii români și străni din București. Cetim în „Voința Națională“ „Consiliul comunal al capitalei, socotindu-se legat de o hotărâre generală mai dinainte luată, a respins cererea „Sindicatului ziaristilor“ de a se acorda grădina Cișmigiu pentru o sârbare în folosul casei de ajutor a celui sindicat.

N'avem să discutăm nici chestiunea de consecvență, nici hotărârea la care s'a oprit onor. consiliul comunal. Trebuie să constatăm însă un ciudat efect ce această decizie înseamnă, și anume: o neînfrântă isbucnire de bucurie și satisfacție din partea ziaristilor străini din presa noastră.

De când sindicatul ziaristilor, odată cu recunoașterea lui de persoană morală, i-s'a impus printr-o lege votată de parlamentul trecut, a nu admite în sinul său decât ziaristi români, o ostilitate surdă dar consecvent urmărită s'a pornit împotriva lui de către ziaristii străini de pe la diferite țări, și mai ales la „Adevărul“, ziar condus și redactat aproape exclusiv de străini. Nici o ocazie nu s'a perdut, din partea acestor străini, de a isbi, când mai pieziș, când mai de-a dreptul, în sindicatul ziaristilor; așa și acum ei jubilează, declarând în același timp, în numele ziarului „Adevărul“, că... nu se solidarizează cu sindicatul ziaristilor, din care... nu fac și nu pot face parte!

Dar bucuria străinilor vrășmași ai sindicatului ziaristilor români este zădărnica, și veduvel și orfanii pe cari acest sindicat îi ajută pot fi liniștiți; așa după-cum până acum sindicatul a luptat cu mari greutăți și a învins, tot astfel va și de aci înainte să lupte prin propriile lui forțe și să-și agonisească mijloacele de cari are nevoie, pe căi demne și cinșite. Este o instituție pe care nici o ură și nici o vrășmașie nu o va mai pute atinge, și în fața puterii de viață ce ea va manifesta, stătem siguri că vor amuși în curând toate glaurile și pornirile veninoase.

Curioase și ciudate stări de lucruri în România liberă și independentă!!

Tratatul de comerț turco-român. Ziarul „Politische Correspondenz“ află din Constantinopol, că delegații turci și români, însărcinați de a negocia tratatul de comerț turco-român, au stabilit deja bazele acestui tratat.

Mărfurile românești vor plăti o taxă de 8 la sută din valoarea lor, cu clauza națiunii celei mai favorizate. Mărfurile turcești se vor bucura de același privilegiu la intrarea lor în România.

Pentru unele articole turcești, drepturile vor fi și mai mici.

Pentru agitație contra clasei preoțești a fost osândit redactorul foii „Föld-mivelő“ din H.-M.-Vásárhely din partea curții cu jurații din Seghedin la 8 zile temniță de stat. El scrisese un articol de fond, în care făcea apoteosă neconfesiionalismului și ataca pe preoți în chipul următor:

— Preoțimea este un blăstăm pentru popor, aștia ura și nebuște oamenii. Până când veți mai suferi pe acești lupi ascunși în piele neagră de miel? Isbiți-i cu vergeaua adevărului, las' să piară de pe fața pământului!

Toți studenții ruși, cari fuseseră înrolați în armată drept pedeapsă pentru că luaseră parte la demonstrațiile și turburările cunoscute, sunt *agrafiați* din partea țarului.

Un atentat contra lui Malinovsky, șef de secție în ministerul de interne din Petersburg s'a făcut zilele trecute. Un individ dându-i o petiție, pe când Malinovsky o cetia atențiv, a voit să-l strângă cu un pumnal. Malinovsky însă observând mișcarea atentatului, l'a prins.

MAI NOU.

Victoria lui Beyers.

În lupta ce a avut loc la Zandriver-Port între trupele engleze comandate de colonelii Greenfell, Mac-Micking, Wilson și Colenbranden și între oastea viteazului comandant bur, Beyers, la a doua ciocnire Englezii au pierdut 100 de morți și răniți și 2 tunuri. Burii au mai prins 78 de soldați englezi, cărora, după ce i-au despoiat de îmbrăcăminte și de arme, le-au da drumul. („Daily Mail“).

POSTA REDACTIEI.

Dlul I. M., paroh. Odată 1 cor., de 3 ori 2 cor. 4) bani. Pe mandat ne încuștințați de câte-ori se se publice.

Din public. *)

Concertul tinerimii din Oradea-mare.

Dare de seamă și mulțumită publică.

(Urmare).

Nr. 85. Colect. dl D. Popa (Tăsad): M. Popoviciu 10 cor., P. Bogoziu, St. I. Teodor, I. Popoviciu, I. Bibescu, T. Rozin, câte 4 cor. *Suma 14 cor.*

Nr. 87. Colect. d-șoara Lucreția Botto (Peter): P. Ionaș, I. Botto, câte 5 cor.; T. Botto 4 cor. *Suma 14 cor.*

Nr. 91. Colect. d-șoara G. Crainic (Nădlac): Dr. Mihali 4 cor., G. Maier, E. Chicin, E. Marcoviciu, I. Precupaș, M. Petroviciu, I. Kocsis, A. Bozintan, C. Roman, câte 2 cor.; C. Lugosian, A. Budó, L. Lufai, F. Crișan, I. Russu, V. Bejan, A. St. Șulufiu, I. Kovács, câte 1 cor. *Suma 28 cor.*

Nr. 92. Colect. d-șoara V. Filip (Lugas): T. Filip 5 cor., G. Morarescu, G. Venter, câte 4 cor.; S. Tulvan, Ch. Drumban, câte 2 cor.; I. Szabó, M. Chirilovics, G. Bica, câte 1 cor.; V. Filip 3 cor. *Suma 24 cor.*

Nr. 93. Colect. dl I. Vereș (Lugas): I. Vereș 2 cor., T. Pateas, F. Roxin, T. Roxin și L. Roxin, câte 1 cor. *Suma 6 coroane.*

Au încurs cu totul:

I. Oferte	cor.	112.—
II. Suprasolviri	cor.	165.—
III. La casă	cor.	263 08
IV. Pe listele de răscum-părare	cor.	567.—
Suma	cor.	1107 08

Din acestea s'au acoperit spesele concertului în sumă de 1039 cor., realizând un venit curat de 68 cor. și 08 bani. La acest venit, destinat pentru augmentarea fondului tinerimii, e a se adăuga suma de 20 cor., votată de institutul de credit din loc „Bihoreana“.

Dl Vasiliu Boneu, profesor în Brad, cu ocaziunea unei petreceri, a deschis o contă în favorul fondului tinerimii, pentru care a adunat suma de 11 cor. dela următorii d-ni: V. Boneu, A. Feier, Dr. P. Oprisa, S. Albu, A. Draia, L. Pârva, câte 1 cor.; A. Boticiu 60 bani, I. Fugădi, I. Stefea, A. Bogdan, G. Ometă, S. Bogdan, P. Circo, E. Pop, I. Glava, G. Jula, L. Pavel, câte 40 bani; A. Florea și X., câte 20 bani. *Suma 11 cor.*

Paul Obădean,

president.

Cornel Antal,

cassier.

Romul Zapp,

Nicolau Pige,

controlori.

(Va urma).

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Esamene la sate.

(Din „Foiaș Poporului“).

Agnita.

În 19 Maiu v. a. c. s'a ținut esamenul la școala noastră română gr.-or. din opidul Agnita, în prezența dlui adm. protopresb. N. Moldovan, a dlui învățător I. Savu, Șulumberg și I. Hărtoagă, Proștea, a comitetului parohial în frunte cu preotul local și a câtorva poporeni din Agnita.

Cei 61 elevi prezenți au fost esaminați din toate obiectele de învățământ prescrise pentru o școală populară. Nu cred, că în întregul tract s'au mai făcut o școală cu elevi așa bine disciplinați ca cei din Agnita. Niște răspunsuri din toate obiectele de învățământ așa de respicătoare și la înțeles, ca cele auzite și dela cei mai debili începători, n'am mai auzit. Pentru școala de toate zilele a avut 98 elevi, dar pentru aceea toți cetiau fluent. A și fost remunerat dl învățător prin cuvintele elogioase adresate atât de dl administrator, cât și de colegii și membrii comitetului parohial.

Esamenul, se înțelege de sine, ca toate esamenele dlui Paicu prestate aici în Agnita, s'a clasificat de foarte bun.

La dorința dlui administrator, s'a făcut puțină gimnastică în școală, nefiind timpul favorabil pentru de-a eși afară. Din câteva figuri au fost pe deplin mulțumiți asistenții, căci cu tact perfect erau făcute toate.

Cu privire la cântări, copiii din Agnita — instruiți de dl Paicu — știu cânta afară de podobii tot ce se află în cartea de note a dlui Cunțan. A produs mare efect, cântarea de 4 strofe din cartea e 3-a de cetire de Popescu „Un tată din vechime“, cântată pe melodia „Deșteaptă-te-Române“. Deci și în mod mijlocit, se poate desvolta simțul național.

S. S.

Vrani (Bănat).

În 25 Maiu st. v. a. c. s'a ținut esamenul la școalele gr.-or. rom. din fruntașă comună Vrani, în protopresbi-

teratul Bis.-albe, sub prezidiul dlui Sofronie Avramescu, paroh din Nicolini, însoțit de dl com.-școlar tractual. — Dl protopop a fost bolnav. Peste 100 de persoane, bărbați și femei, toți în haine de sârbătoare în frunte cu d-nii preoți-capelani Vroif Tămășel și Nicolae Balmez, precum și dl notar Ioan Vanianțiu, care arată mare interes față de școală, au participat. A fost de față la esamene ca oaspe și dl învățător din Jebel Gregoriu Calciu, care anume a venit la noi ca să se convingă despre cele școlare-bis. — Comuna Vrani se poate fâli cu o școală măreț, cu o etagiu cu două săli de învățământ, și o sală pentru societatea de lectură; precum și două cortele pentru doi învățători. Bătrânii, dar de stoinicii învățători Nicolae Lungu și Iosif Ciulin, instruzionează la aceste școale de circa 38 ani cu zel și rivnă rară, dovadă ne-au fost esamenenele din acest an, precum și din anii trecuți.

Esamenenele s'au ținut în următoarea ordine:

Dimineața dela 10—12 ore la școala de băieți unde instruzionează dl învățător Nicolae Lungu; prezente 70 elevi; și aici s'au esaminat din toate studiile prescrise, dar se părea ca și mai încântător răspundea aceste brave școlărițe și mai ales din socoata mentală, și gramatica română, precum și istoria și geografia. Esamenenele din Vrani au reușit peste așteptare, precum a accentuat și Prea On. Domn paroh substituit și M. On. Domn comisar la finea esamenelor în fața școlărilor școlărițe și a publicului, *„că esamenenele din Vrani nu se mai dau în întreg protopopiatul Bis.-albe, și nici nu s'au dat nici-când“*.

— Bravii și conștiențioșii învățători Nicolae Lungu și Iosif Ciulin din Vrani pot fi mândri și mângâiați că și-au făcut datorința de adevărați luminători ai poporului.

Ca adaos mai spun, că comuna Vrani într-o parte este de model, popor bine situat, în privința materială, lucrător, întreprinzător, păstrător, deștept, și Românii buni, numai ai liștiți: tinerimea ar fi bine să se lăpede de dă-tina de a vieții în concubinată. — D-nii preoți și toate superioritățile competente au datorința morală a stîrpi acest grav rău.

Un asistent.

Sibiu.

Esamenul dela școala gr.-or. din Sibiu-cetate, care s'a ținut Duminecă trecută, a fost condus de dl Dr. Eusebiu Roșca, directorul seminarial. La acest esamen au participat, pe lângă alți domni, și mulți elevi ai seminarului, fiind școala aceasta și școală de aplicație pentru preparandiști. Și esamenul din anul acesta a dovedit deosebita hărnicie a dlui Candid Popa, căruia i-a mulțumit dl comisar pentru străduința ce totdeauna a dovedit în îndeplinirea datorințelor învățătoresci.

Domnii (Sălagiu).

La 19 Maiu n. c. s'a ținut esamenul la școala română gr.-or. din Domnii (comitatul Sălagiului) atât cu elevii și elevele dela 6—12, ani cât și cu cei dela 12—15 ani, în număr de 88. — De față era dl Cherebești, protopopul tractului Noșigu, ca presedinte, însoțit de d-nii P. Pop, preot în Domnii, F. Cocianu adv. și proprietar în Domnii cu fam., Buhățel, preot în Mineu, T. Varna, preot în Ineu, Kaba, notar cerc, toți cu doamnele, Matiaș subnotar, Peter, învățător în Nădișul-român Budă, inv. în Noșigu, Manu, inv. în Șoimuș, Fogos, inv. de stat în Mineu, apoi mai multe doamne și dragălașe domnișoare, precum și mai întreg satul.

Esamenul s'a deschis la 2 ore prin rugăciuni și o vorbire a unui elev și a dlui protopop.

Mult zelosul și preamăritatul domn învățător dl Teodoran, începe esamenarea după programul din toate obiectele, primind răspunsuri cari de cari mai precise și foarte bune din partea elevilor și a eleavelor, ear' pe față și în ochii părinților se vedea neapăsă îndestulire și bucurie. După fiecare obiect se cânta frumos câte o poezie acomodată. La finea esamenului, însuflețirea față de limba dulce maternă, au ridicat-o mulți poezii declamate de către mai mulți elevi și eleve, precum și mai multe dialoguri privitoare la profesiuni,

societăți și de cuprins moral și foarte edificător pentru popor, cari toate au fost ascultate cu cea mai mare plăcere. Esamenul a făcut onoare multă zelosului și bravului învățător Ipatie Teodoran, care de 28 de ani de când e în comuna Domnii, din an în an s'a născut a satisface grelele sale chemări, prin ce d-sa i-a câștigat stima, iubirea și încrederea poporului și a superiorilor sei.

La finea esamenului s'a împărțit între elevi și eleve după merit premiul donat de către dl Cocianu, căruia i-se exprimă și pe calea aceasta mulțumită.

Un participant.

Bibliografie.

In Panteon.

Cartea dlui Silvestru Moldovan cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele aceste, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barițiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la jubileul de 80 ani al lui Barițiu), S. Bărnuțiu, I. Butean, N. Corcheș (învățătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Martian, Florian Micaș, Vasile Moldovan, Andrei Mureșan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Fumlon, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șulufiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sunt două ad-nexe, de cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sunt notițe despre lupte etc.

Al doilea ad-nex este: *Iancu și Vasdrăv*, cuprinzând descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni se prezintă foarte dragă și atrăgătoare. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela mormânt la mormânt, scoțând în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră și costă 1 coroană. (Pentru România 1 leu 20 bani).

Tricolorul românesc. Cu acest titlu a scos domnul Constantin Berar în Cernăuți o broșură despre mândrul nostru tricolor, arătând, că el nu este al unei țări, ci al întregului popor românesc: simbolul națiunii române. Broșura este dedicată domnului Dr. George Popovici; pe învățătoare are de-a curmezișul o frumoasă bandă tricoloră. Se poate procura dela autor; prețul nu e indicat.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școalele populare, de Gr. Nicolae Pop. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățământ Brașov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Prețul broșurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

„Povestea priveghetorei“, după „Îngiră-te-Mărgărite“, de I. Manliu. Extras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu“. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 21 Iunie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor“: Darányi, Farkas, consilieri minist. din Budapesta; Wagner cu soția, preot din Seica-mică; Dr. Klumak, medic sup. de ștab. din Cluj; Williamsky din Cluj, Eock din Reghinul-săseș, Löw din Brașov, B. Ronay, F. Ronay, Kibász, din Budapesta, Reichhold, Kabdebo, Scheer, Wolf, Schlesinger, Pajor, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurijher“: Zimmermann, locotenent din Alba-Iulia; Baron Alfons de Pont, proprietar din Viena; Szekula, inspector general din Cluj; Daniel, decan din Valendorf, Thullner, preot din Apoldul-mare; Lendvay, protopret din Sighișoara; Dr. Hamburger, medic de reg. din Lemberg; d-na Chiracidea din Riu-Vadului; d-na Veresbes din Viena, Lichtenberg din Budapesta, privatieri; Weiss din Triest, Wertheim din Berlin, Guttmann, Jang, Farkas, Weiss, Neuberger, din Budapesta, Braun din Viena, comercianți.

Hotel „Moltzer“: Lukasek, major din Mediaș; Joanovits, inginer din Senniș; Paul, forestier din Zalata; Bereth, volajor din Budapesta; Juga cu soția, notar din Tilișca; Opris, comerciant din Armean.

Hotel „Mihailu“: Kranz, volajor din Brașov. Hotel „Habermann“: Alimănescu, culegător-tipograf din Rășinari.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes, Proprietar. Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Nr. 743—1900.

210 1—1

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință, că în urma înaltei concesiuni a ministrului de agricultură reg. ung. nr. 71658/1899 se va vinde prin licitațiune liberă în cancelaria comunei Amnaș (prețura Mercurea, comitatul Sibiuului), în ziua de 3 Iulie 1901, la 10 ore a. m., o pădure de stejari de 3488-35 m² și o pădure de fagi de 233-11 m² pe o estensiune teritorială de 16:32 jugere catastrale din pădurile numite comune.

Licitatiunea va fi verbală, se primesc însă și oferte în scris provăzute cu timbru de 1 cor. pe lângă depunerea unui vadiu în numărul sau în hârtii de valoare, și anume 10% din prețul strigării, care e de 13.000 coroane.

Condițiunile detaliate se pot vedea în cancelaria comunală din Amnaș sau la administrațiunea districtuală silvanală reg. ung. din Mercurea.

Amnaș, în 14 Iunie 1901.

Representanța comunală.

Caut un învățăcel

din familie bună, absolvent de cel puțin 2 clase gimnaziale ori reale și care vorbește limbile română, maghiară și germană, pentru prăvălia mea de modă-manufactură.

Aplicabili se se adreseze mie pentru a primi informațiuni cu privire la angajare.

Adrian Furoă,

comerciant în Făgăraș.

[208] 1—3

Pentru domnii advocați.

Un abs. de 7 clase gimnaziale, vorbește și scrie limba română și maghiară, înțelege limba germană, caută condiție într-o cancelarie advocațială, eventual poate recomanda un loc foarte avantajos pentru cancelarie advocațială, în care se fie apoi aplicat ca scriitor. A se adresa: Blasiu Codrean, Kis-Halmágy, u. p. Nagy-Halmágy (c. Arad).

207 1—1

De închiriat

sunt 2 odăi, oulină, pivniță etc., la plăcută poziție, partea de cătră soare, pe Conradische Wiese, Kästnergasse nr. 23.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“ soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, ou porto postal 1 cor. 40 bani

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Deschiderea

băii de iod, sare și noroiu în Ocna

(Vizakna, lângă Sibiu în Transilvania)

cea mai puternică baie de pe lume de iod și sare, cu apă liberă de gips, care este deci cea mai curată apă salină pentru folosința de cură internă.

Conține în 1000 de părți de apă tătărească Jodnatriu 0.25, adică de 12 ori mai mult decât Lipnio (Jegmanesia 0.02) și de 6 ori mai mult decât Hall (Jegmatium 0.04).

Seson de cură Maiu — Septemvrie.

Ca arătătorii băii dela Ocna, avem onoarea a anunța că atât băile cele reci, cât și cele calde de iod, sare și noroiu, precum și izvoarele salină prețuite și curate de beut, s'au deschis deja.

Izvoarele de cură și băile din păturile de sare din Vizakna (Ocna) au avut efect eminent la următoarele moruri: scrofulosa, gicht, reumatism cronic de musculatură și glesne, otrăvire cronică cu argint viu, boale de sânge (gălbănare și anemie la fete ce sunt în desvoltare), boale pe piele, umflături de splină, ficat și limfe, rane la oase, moruri de femei (scursuri albe), nevralgie (ischias), greutăți la urinare, îngrășare etc.

Cele două răcoritoare și curate izvoare salină de beut (izvoarele Josef și Séchenyi) au fost supuse în Cluj unei analize chimice oficiale și au fost recunoscute ca „apte pentru cura de beut“ prin o uniformă apreciere alor doi eminente profesori universitari, a dlui profesor Dr. Fabinyi, chimic și a dlui Dr. Purjesz, dela clinica internă, și adică cu putere vindecătoare pentru boale catarale, catar de gât, de laringe, de plămâni, de nas, gâtlee (influența și urmările ei), stomach, intestine, la organele de urinat (catar de vezică de rărunchi și petri în vezică), exsudat în piept și stomach, umflături de ficat, splină, de gât, în contra veninului și a gălbănării, a constipațiunii, hemoroide, boale de femei (scursuri) și în sfârșit în contra anemiei și a gălbănării la băieți scrofuloși. Pentru toate aceste recomandăm cu insistență P. T. publicului izvoarele noastre salutare.

Pentru întărirea corpului băieților bolnavi, și a le face posibilă inhalarea aerului bogat de oson din apropierea lacurilor salie, s'a pus la cale și înființarea unui loc de joc și gimnastică. Pe lângă aceasta s'a mai înființat înainte cu 7 ani spre plăcerea oaspeților de cură un parc, foarte frumos și mare.

[206] 1—3

Musică de cură de 2 ori pe zi.

Prospecte espedează gratis și franco arătătorii de baie la cererea fiecăruia. La cercetări multe invitat Cu toată stima

Göllner, Unterer și Pankiewicz,

arătători de bai.

Ocna, în Iunie 1901.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

29 de novole și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu eprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Tragerea deja Marți!

Tragerea irevocabilă la
25 Iunie 1901.

Losuri „Concordia“
à 1 corónă

[178] 10—

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Restaurațiunea „Stadtpark“

recomandă vinul seu de masă escelent și natural din vile de pe Târnave (vin din 1900 din Șeica-mică) cu prețul de

30 cr. per litru.

Revânzătorilor se dă rabat cuvenit!

[181] 6—8

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervosită se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătrefii e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 80 bani și flacon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianți: Ludwig Fuchs, Friederich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
in Cristurul-săces: la Gergely J. Murés-Osorheiu: la comerciantul Kaupé & Eckwert.
Cuc-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.
Ghiergio-Ditro: la com. Veress Sándor.
Ratosnya: la com. A. Dienesch.
O-Tolpica: la farm. Pánczél Sándor.
Baróth: la com. Daniel Ferencz.
Muré-Deda: la farm. Czaich Gyula.
Reghinul-săces: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher.
Bistrița: în farmacia orășenească lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nöner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnelt și M. Keresztes.
Rodna-veche: la farm. Fleischer.
Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süs.
Dej: la com. Nik Ferencz.
Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.
Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Faul.
Vérget: la H. Untergutsch.

Deposít principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlgr. Post-Colli franco cu 5) 21— 30% rabat. Lădița și embalagiul gratis.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune —80
Aluasiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare« —1—
Brote Eugen, Ținerea vitelor —24
Trifoiul —20
Costan T., Aur, novelă —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur —160
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți —140
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu —40
»Reprive din Paradoxe sociologice« —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886) —10
Rusu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele —140
Simtion T., Păcate Domnești, novelă orig. —60
Simu R., Monografia comunei Orlat —50
Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Căștigul principal

coróne 30.000 coróne

recomandă:

Cassa de schimb a institutului

„Bodencredit“,

în SIBIU.